

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 73/2016
09.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца Б.П. из Б. – Б., чији је пуномоћник М.М., адвокат из Б., против туженог Ђ.И. из Б., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1546/15 од 03.09.2015. године, у седници одржаној 09.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1546/15 од 03.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 10971/2010 од 16.01.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да на основу овереног уговора о купопродаји непокретности, од 16.12.2002. године има право својине на једнособном стану број ..., у Б. у приземљу зграде у улици ... број ..., ближе описаног у изреци, што је тужени дужан да призна и трпи да тужилац ово своје право својине упише у лист непокретности; ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужени преда у својину једнособан стан број ..., у Б., у улици ... бр....., ближе описаног у изреци пресуде; ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1546/15 од 03.09.2015. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 10971/10 од 16.01.2015. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), у вези члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 25.03.2004. године са захтевом за утврђење права својине и чинидбу. У тужби, као ни током поступка није означена вредност предмета спора, тако да се у том случају вредност предмета спора утврђује

према одређеној или плаћеној судској такси. Према стању у списима, суд је одредио судску таксу на тужбу од 21.000,00 динара.

Према тарифном броју 1, став 1. тачка 4. Закона о изменама и допунама Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“, број 9/2002 од 26. фебруара 2002. године), који је био на снази у време подношења тужбе, прописано је да за тужбу, противтужбу и приговор пребијања поднет пред судом опште надлежности плаћа се према вредности предмета спора преко 500.000 до 1.000.000 динара, вредност – 15.000,00 динара увећано за 1% од вредности предмета спора. Ценећи висину одмерене судске таксе према Тарифном броју 1, став 1. тачка 4. Закона о изменама и допунама Закона о судским таксама, вредност предмета спора у овој парници је 1.000.000,00 динара.

Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14), који је ступио на снагу 31.05.2014. године, регулише одлучивање о ревизији против правноснажних одлука донетих у другом степену после 31.05.2014. године, независно од времена покретања парничног поступка, у погледу вредносног цензуса за дозвољеност ревизије, који је прописан чланом 23. став 3. овог закона.

Чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

У конкретном случају, утврђено је да је вредност предмета спора 1.000.000,00 динара, што је динарска противвредност 14.357,11 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 25.03.2004. године (1 ево = 69,6519 динара).

Обзиром да је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности, ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**